

kan begrunde, at de henføres til højeste pension med de satser, der er angivet i forslagets § 4. Tilkendelse af pension ved det fyldte 15. henholdsvis det fyldte 18. år bør fortsat kun sjældent finde sted, idet ikke mindst helt unge må henvises til revalidering i overensstemmelse med forslagets § 3, stk. 5, sidste punktum, der svarer til bestemmelsen i § 2, stk. 2, in fine, i den gældende lov. De foretagne ændringer er redaktionelle.

Medens pension i dag ydes med invalidepensionens beløb også efter folkepensionsalderen, stilles der forslag om at invalidepensionen fremtidig bortfalder, når pensionisten opnår den almindelige folkepensionsalder på 67 år.

Vedrørende begrundelsen for denne regel henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Medens invalidepension i dag kan tilkendes indtil det fyldte 67. år, foreslås det, at invalidepension fremtidigt ikke skal kunne tilkendes efter det fyldte 60. år. En undtagelse herfra udgør reglen, hvorefter personer over 60 år, som er erhvervsudygtige eller kun har ganske ringe erhvervssevne i behold, er berettiget til at opnå mellemste pensionsstørrelse. Såvel ikke-pensionister som pensionister med laveste pensionsstørrelse, der mellem det fyldte 60. og 67. år rammes af svær invaliditet, får således adgang til denne pension.

Vedrørende begrundelsen for disse regler henvises ligeledes til de almindelige bemærkninger.

Iøvrigt foreslås, at tilkendt pension ikke skal kunne frakendes eller ændres til højere eller lavere pensionsstørrelse efter det fyldte 60. år. Denne regel hviler på det synspunkt, at der efter det fyldte 60. år bør være ro om spørgsmålet, således at der ikke sker andre forandringer i pensionen end dem, der følger af reglerne om fradrag for indtægter.

Da der efter forslaget sondres mellem på den ene side pension, der kan bestå af grundbeløbet, invaliditetsbeløbet og beløbet for erhvervsudygtighed, og på den anden side tillæg til pension og ydelser til ikke-pensionister, udelukker bestemmelsen ikke, at såvel tillæg til invalidepension som invaliditetsydelse og tillæg hertil kan tilkendes og frakendes mellem det fyldte 60. og 67. år. Således vil en pensionist ikke være afskåret fra at opnå bistands- eller plejetillæg efter det fyldte 60. år, hvilket gælder tilsvarende for personer med invaliditetsydelse.

Da invalidepensionen som nævnt efter forslaget bortfalder ved opnåelse af 67 års alderen, er det i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om folkepension fastsat, at invalidepensionister ved det fyldte 67. år overgår til at oppebære folkepension. Ligeledes er det i nævnte forslag til lov om folkepension fastsat, at bistands- og plejetillæg, som

er tilkendt invalidepensionister, efter disses fyldte 67. år ydes som tillæg til folkepensionen.

Til § 3.

Bestemmelsen indeholder invaliditetsbetingelserne for adgangen til de 3 pensionsstørrelser, som indgår i forslaget om en gradueret invalidepensionsordning, samt en angivelse af disse pensionsstørrelseres bestanddele.

Hovedprincipperne for invaliditetsbedømmelsen foreslås bevaret uændret, således at der fortsat bliver tale om et skøn over nedsættelsen af erhvervssevnen på grundlag af en samlet lægelig, social-erhvervsmæssig bedømmelse. Det har til stadighed været antaget, at der til grund for erhvervssevne nedsættelse skal foreligge en sygelig tilstand: invaliditet. For tydeliggørelsens skyld foreslås det udtrykkelig indsat i lovtæksten, at erhvervssevnen skal være nedsat på grund af fysisk eller psykisk invaliditet.

Det har ligeledes til stadighed været antaget, at invaliditeten skal være af en vis varigere karakter. Lidelser af varighed på mindre end ét år skønnes i praksis ikke invaliderende i lovens forstand, men antages invaliditeten at ville vare over ét år, ydes der, selv om lidelsen ikke anses for vedvarende, midlertidig pension i den forstand, at retten optager sagen til kontrol efter ét eller to år. Dette sker navnlig i tilfælde, hvor det lægelige grundlag anses for at kunne ændres derved, at lidelsen helbredes eller bedres. Det må imidlertid anses for principielt rigtigt, at ydelse af invalidepension kun sker i tilfælde, hvor der foreligger en varig nedsættelse af erhvervssevnen, jfr. herved også reglen i stk. 5, sidste punktum, som indførtes ved loven af 10. juni 1960, og hvorefter pension ikke må tilkendes, hvis der foreligger behandlings- eller revalideringsmulighed. Det foreslås derfor fastsat i stk. 1, at den nedsættelse af erhvervssevnen, som skal kunne berettiggende til invalidepension, skal være varig. Hermed tilsigtes det understreget, at pension ikke må ydes i tilfælde af sygdom, der må antages kun midlertidigt at medføre en væsentligt nedsat erhvervssevne, eller hvor erhvervssevnen gennem revalideringsforanstaltninger må antages at kunne forøges væsentligt. I sådanne tilfælde må den fornødne hjælp ydes efter reglerne i sygeforsikringsloven eller efter forsorsloven, når hjælp efter sygeforsikringsloven er opbrugt, og efter reglerne i revalideringsloven. I det samtidig hermed forelagte forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg foreslås der indført adgang til i sygdomstilfælde, der ikke er varige, men dog har en vis længere tids varighed, at yde underholdshjælp svarende til tuberkulose-